

Verslag van de openbare vergadering van de commissie Grondgebied, gehouden op dinsdag 21 april 2009 om 19.30 uur, in de raadzaal te Middenbeemster

Aanwezig:

de heer J.R.L.P. Dings (voorzitter)
de heer C.J. Jonges (griffier)
de heer M. Timmerman (plv. griffier)
de heer J.H. Köhne (VVD)
de heer G.H.L. Heikens (PvdA)
de heer N.C.M. de Lange (BPP)
de heer J.Th. Droog/M. Bakker (BPP)
de heer N.J.J.J. Buis (CDA)
de heer A.N. Commandeur (CDA)

de heer G.H. Hefting (wethouder)
mevrouw S.M. Ruijs-Buskermolen (wethouder)
mevrouw H. Pieters, beleidsmedewerker RO

de heer G-J. Timmermans (notulist Notuleerservice Nederland)

1. Opening

De voorzitter opent de vergadering om 19.30 uur. Hij meldt de afwezigheid van burgemeester Brinkman en de gemeentesecretaris mevrouw E. Kroese wegens onverwachte dringende reden (rampenoefening).

2. Presentatie van de heer J. van der Veen van de Stichting Cultureel Erfgoed Noord-Holland over gemeentelijk monumentenbeleid

De heer Van der Veen geeft een PowerPoint presentatie.

De heer Buis informeert naar de huidige omvang van de monumentenlijst. De eigenaren van een monument voelen die status volgens hem vaak als een keurslijf, omdat die extra onderhoudskosten en -voorschriften met zich meebrengt en minimale subsidiemogelijkheden.

De heer Van der Veen zegt dat de provinciale lijst afgenomen is van zeshonderd naar vierhonderd objecten. Er zijn volgens hem voor de eigenaar geen kosten verbonden aan plaatsing op de gemeentelijke monumentenlijst. De eigenaar van een gemeentelijk monument kan van het Prins Bernhard Fonds leningen van maximaal 150.000 euro krijgen. De gemeente kan bovendien zelf een subsidieregeling in het leven roepen. In veel Noord-Hollandse gemeenten kan een eigenaar tussen de 2000 en 5000 euro subsidie krijgen. De raad stelt de gemeentelijke lijst, de voorwaarden en gradaties vast. Bovendien dient men zich te realiseren dat een eigenaar van een gewoon pand helemaal zelf voor de kosten van onderhoud zorg draagt.

De heer Commandeur vraagt of niet elk landschap in Nederland een cultuurlandschap is.

De heer Van der Veen zegt dat hij in principe gelijk heeft dat elk landschap in Nederland door mensenhanden gevormd is. Waar het om gaat is of een landschap uit het oogpunt van cultuurhistorie behoudenswaard geacht wordt. Zoals de Beemster.

De heer De Lange zegt dat hij niet vermoed had dat zijn vraag naar een gemeentelijke monumentenlijst zo veel met zich mee zou brengen. De Beemster heeft beschermde dorpsgezichten en karakteristieke panden in het buitengebied. Een gemeentelijke lijst wordt kennelijk een kostbare zaak. Hij vraagt of het inventariseren van panden die mogelijk in aanmerking komen voor de beschermde K-status in het bebouwd gebied op eenvoudige wijze mogelijk is. Dat zou helpen om te bekijken welke stappen mogelijk zijn in deze complexe materie.

De heer Van der Veen zegt dat een quick scan per fiets of auto eenvoudig uit te voeren is. Vervolgens kan men een eerste classificatie en differentiatie maken. Wormerland heeft het opstellen van een lijst bijvoorbeeld over vijf jaar verdeeld.

De heer Heikens vraagt of er een onderhoudsplicht voor monumenten bestaat.

De heer Van der Veen zegt dat de onderhoudsplicht bewust uit wet is gehaald na kamerdiscussies over het treden in eigendomsrechten. Het komt voor dat eigenaars hun monument laten vervallen om daarna veel subsidie voor herstel op te strijken.

De heer Köhne vraagt naar de criteria voor de verdeling van de adviesbevoegdheden tussen gemeente en rijk.

De heer Van der Veen zegt dat het zich niet wil bemoeien met dakkapellen en dergelijke.

Toestemming van het rijk is alleen nog nodig bij wijziging van de bestemming, reconstructie en afbraak van een monument. Voor het overige is de gemeente autonoom.

Wethouder Hefting vraagt als waarnemend wethouder hoe de commissie nu verder wil met dit onderwerp. Voor 2009 en 2010 zijn in de Kadernota vooralsnog geen middelen vrijgemaakt. Wil men een inventarisatie laten uitvoeren? Welke criteria wil men hanteren? Wil men een subsidiebedrag vrijmaken? Op welke termijn wil men aan de slag?

De commissie besluit het voor vanavond bij de presentatie te houden en het onderwerp in een volgende vergadering te agenderen.

De voorzitter stelt vast dat aldus besloten wordt en dankt de heer Van der Veen voor zijn bijdrage.

3. Vaststelling agenda

De agenda wordt conform het voorstel vastgesteld

4. Inventarisatie inspraak bij de verschillende agendapunten

Er hebben zich vier insprekers gemeld. De heer Falger en mevrouw Ernsting voor agendapunt 8, mevrouw Tulp en mevrouw Tol voor agendapunt 9.

5. Vaststellen verslag van de vergadering van 3 maart 2009

Tekstueel:

Het woord koetshuis op pagina 2 dient gewijzigd te worden in Heerenhuis.

Naar aanleiding van:

Pagina 5: De heer De Lange herinnert aan de toezegging van de heer Brinkman over de opbrengst van de panden aan de Prins Mauritsstraat. Die komt binnenkort via de griffier.

Pagina 7: de heer De Lange vraagt hoe het staat met de inventarisatie van wijzigingen in bestemmingsplannen bij agrarische bedrijven.

Wethouder Hefting zegt een schriftelijk antwoord toe.

Met deze wijziging en opmerkingen wordt het verslag vastgesteld.

6. Ingekomen stukken

Er zijn geen ingekomen stukken.

7. Mededelingen (o.a. terugkoppeling bezoeken commissieleden aan organisaties en bedrijven)

De heer Commandeur meldt op 7 april aanwezig te zijn geweest op een hoorzitting van de provincie over tuinbouw in Beemster. Daar kwamen bezwaarmakers tegen de bouwplannen in Zuidoostbeemster I aan het woord. Spreker spreekt zijn respect uit voor hun deskundigheid en voor de deskundige antwoorden van wethouder Hefting. Het geheel verliep in een sfeer van redelijkheid.

De heer De Lange bevestigt die observatie. Hij verwacht dat veel bezwaarmakers zich in het vervolgtraject niet meer zullen laten horen. Hij is op 16 en 20 april bij bijeenkomsten over Natura 2000 geweest. Er begint verzet op gang te komen tegen de aanwijzing van gebieden en de schaduwwerking voor agrarische bedrijven. Spreker is positief gestemd over de uitkomst. Op 23 april is wethouder Klaver namens Beemster aanwezig op een bijeenkomst over dat onderwerp. Hij neemt aan dat de wethouder daar verslag over zal doen in de raadsvergadering van 7 mei. Verder is er een brief gekomen van wethouder Klaver over de herinrichting van de Middenweg en Rijperweg. Op 13 mei kunnen bewoners hun bezwaren kenbaar maken op bijeenkomsten. De BPP ziet de uitkomsten met vertrouwen tegemoet en zet nog enkele vraagtekens bij de inrichting van kruisingen. Verder wil hij de griffier bedanken voor het organiseren van de geslaagde raadsexcursie van afgelopen donderdag naar de BNG en enkele andere bezienswaardigheden in Den Haag.

8. Behandeling beantwoording vragen van de raadsfracties over de gerealiseerde nieuwbouw in het Prinses Beatrixpark te Middenbeemster

Insprekers:

De heer Falger spreekt zijn op schrift gestelde betoog uit:

“Geachte voorzitter, geachte leden van de commissie grondgebied.

De vorig jaar gereedgekomen nieuwbouw van Middelwijck is voor de bewoners ongetwijfeld iets waar zij lang naar hebben uitgezien. De nieuwe bewoners zijn welkom en ik neem aan dat alle Beemsterlingen hen een goed verblijf toewensen. Aan de bewoners ligt het dus niet dat er ‘commotie’ is ontstaan. Dat ligt, kort samengevat, aan de vormgeving van de nieuwbouw op de plaats waar die staat. Ik breng u in herinnering dat vorig jaar Dr. de Vreede, voorzitter van de Stichting Welstandszorg Noord-Holland (de koepel van lokale welstandscommissies), een niet mis te verstane kwalificatie had voor het toen net gerealiseerde project. Hij zei letterlijk: “dit is een ramp!” En hij staat met dit gevoel niet alleen: behalve heel veel Beemsterlingen en toevallige passanten, heeft ook onze gemeenteraad zich afgevraagd hoe dit toch heeft kunnen gebeuren.

Ik wil de raad graag complimenteren met het verantwoordelijkheidsbesef dat uit dit verzoek tot zelfonderzoek spreekt. Ook individuele raadsleden hebben vertwijfeld de hand in eigen boezem gestoken, zoals bijv. de heer Commandeur blijkens een stuk op de Beemster Bengel. Dat is moedig en ook dringend nodig, want er komen nog meer grootschalige bouwprojecten aan waar de cultuurhistorische context, waarbinnen deze nieuwbouw moet worden gerealiseerd, onder grote druk komt te staan.

Zeer terecht stelt u o.a. dat kwetsbaarheden in de breedste zin zichtbaar kunnen worden gemaakt, dat inzicht kan worden verkregen in de complexe realisatie van projectontwikkelingsprocessen met private en publieke partners, dat mogelijk de noodzakelijkheid van lokale deskundigheid in het welstandsproces verder kan worden onderbouwd, en dat – kortom – van gemaakte fouten kan worden geleerd.

Bent u tevreden en gerustgesteld met de antwoorden die B en W hebben gegeven? Ik niet, en ik vermoed dat ik daarin niet alleen sta. Wat mij als eerste opvalt is het gedecideerd vasthouden aan de bevoegdheid van het college van B en W m.b.t. de toepassing van art. 19 lid 2 WRO. Hoe formeel juist dat ook moge zijn – en dat geldt ook voor de overige sterk procedureel gekleurde benadering van de diverse gesignaleerde problemen – het maakt het erg moeilijk om van intussen zichtbaar wordende fouten lering te trekken.

Maar uit de notitie van B en W blijkt ook verder nauwelijks enige bereidheid in geval van landschapsculturele ontsparingen zoals Middelwijck te erkennen dat er ernstige fouten zijn gemaakt. De antwoorden onder 8 en 9 van de notitie zijn wel heel erg zwak: de mededeling dat “we afhankelijk zijn van de welstandsnotitie” miskent het eigen oordeelsvermogen en straalt niet echt de wil uit

architectonische blunders in de toekomst te voorkómen. Hopen dat Des Beemsters herhalingen als deze zal voorkómen, zwakt ook weer de primaire verantwoordelijkheid van het gemeentebestuur (en wat mij betreft ook van de Raad) af, en de laatste zin, namelijk “dat pas na de bouw het resultaat echt beoordeeld kan worden” is toch wel een bewijs van bestuurlijk onvermogen.

De conclusies die ik uit dit belangrijke stuk trek, zijn de volgende:

1. er wordt door B en N W géén bestuurlijk mea culpa uitgesproken m.b.t. de visuele vernieling die de nieuwbouw van Middelwijck in de ogen van zeer velen is;
2. met Des Beemsters zal alles gewaarborgd zijn – helaas is de oude wijsheid ‘eerst zien, dan geloven’ hier niet bruikbaar;
3. eigenlijk **willen** we helemaal niets leren van dit soort blunders, want alles is immers keurig volgens de procedures en regels gegaan?

Dat laatste is ook de strekking van de volstreekte onwil van B en W om inzake de nieuwbouw naast de kerk enig acht te slaan op de ‘commotie’ die hierover is ontstaan. Blijkbaar vindt het gemeentebestuur helemaal niet dat het vertrouwen in dit orgaan een gevoelige knauw heeft gekregen – sterker nog: als de rechter ons, B EN W, gelijk geeft, moet de burger niet zeuren (zie het terzijde-schuiven van alle zienswijzen)

Een les geleerd? B en W niet, en dat is ook niet nodig, want niet aan de orde, zo lees ik de bestuursnotitie. U, de politieke partijen, zou B en W hierop moeten afrekenen. Dat is uw taak in het duale stelsel, en de kiezer zal het zich volgend jaar ook herinneren.

Een les geleerd? Bij Beatrixpark/Middelwijck ontstond de commotie NA de bouw. Bij het plan-Henket ontstond de commotie ruim VOOR de bouw. **Die** les is duidelijk, hoop ik”.

Mevrouw Ernsting spreekt namens de Stichting Bewonersnetwerk Beemster en de Klankbordgroep haar op schrift gestelde betoog uit:

“Voorzitter,

Wij vinden het positief dat er onderzoek is gedaan naar de gang van zaken rond de realisering van de nieuwbouw in het Beatrixpark. Wij vinden het ook positief dat alle raadsfracties hier om hebben gevraagd en dat de wethouder hier ook serieus gehoor aan heeft gegeven.

Graag willen wij ook onze opmerkingen plaatsen over dit onderzoek.

Wat blijkt: Het plan is behandeld op grond van artikel 19 lid 2, wat inhoudt dat slechts B en W dit plan hebben goedgekeurd. Dit is een uiterst smalle basis voor een plan als dit dat zo beeldbepalend is voor het dorp. Bij dergelijke beeldbepalende bouwplannen mag dit in de toekomst niet meer voorkomen en moet het ter goedkeuring worden voorgelegd aan de gemeenteraad en zou het ook breder gecommuniceerd moeten worden met de bevolking.

Toetsing door de Welstandscommissie: dit is duidelijk fout gegaan en de commissie moet hierop worden aangesproken. De welstandscriteria zijn niet goed toegepast en vooral na de ingrijpende wijzigingen had het totaalplan opnieuw beoordeeld moeten worden. Dit is niet gebeurd.

Aanbevelingen van B en W: deze zijn volstrekt onvoldoende want het is weer het alleenrecht van B en W die bepaalt wanneer een bouwplan breder gecommuniceerd moet worden. Het zou beter zijn om NU vast te stellen dat beeldbepalende bouwplannen altijd door de raad moeten gaan en ook breder gecommuniceerd zouden moeten worden met de burgers.

Immers, de raad gaat de geschiedenis in met het stempel “wanbeleid” en wordt bovendien er op afgerekend bij de verkiezingen. Dit wens ik geen enkele raadsfractie toe. Laten we ons realiseren: wat wordt gebouwd is altijd zeer spraakmakend bij de bevolking.

HOE VOORKOMEN WE HERHALING?

Door voornoemde zaken te realiseren maar vooral door de bevolking er méér bij te betrekken en ruimere kansen te geven bij inspraak. Hiervoor is het nodig betere richtlijnen op te stellen in betreffende verordeningen.

Ten 1e bezwaarperiode van 6 weken veilig stellen door deze periode in te laten gaan na datum van bekendmaking. In De Rijp gebeurt dit al.

We hebben hier een mooi voorbeeld: de woningen aan het Tobias de Coeneplein in Middenbeemster en het Bloesemplein in Zuidoostbeemster. Door ongelukkige datering van Binnendijks was de bezwaarperiode maar 3 en een halve week in plaats van 6. De klankbordgroep heeft bezwaar gemaakt tegen het lessenaarsdak van deze woningen. De tekeningen werden door de klankbordgroepleden gekenmerkt als crisisbouw die je normaliter vindt in de Purmer Noord en de Weidevenne. Deze vormen passen zeker niet in de Beemster.

En als je dan weet hoe de welstandscommissie dit plan heeft goedgekeurd met de woorden: “De wijk Bloesemplein waarin de woningen komen is toch al niks, dus dit kan er ook nog wel bij”.

Voorzitter, wij als klankbordgroep weten dat burgers naar genoeg in deze wijkjes wonen en wij wensen deze mensen zeker niet toe dat zij deze stakerige woningen als uitzicht krijgen.

Op de informatieavond in de Nieuwe Tuinbouw in januari zijn deze woningen gepresenteerd door de woningbouwcorporatie met de woorden: “Het kan alleen in deze vorm, anders komen we qua ruimte niet uit”.

Voorzitter, ik denk dat het slechts een geldkwestie is. Als je daarbij bedenkt dat herhaaldelijk via de media bekend is geworden dat woningbouwcorporaties beschikken over enorme kapitalen dan kunnen we hier met recht eisen dat er knappe woningen worden neergezet. En dat houdt in: gewoon met een zadeldak en een dakkapel!

Dit sluit prima aan bij de bebouwing in de buurt. Een buurt die wij willen kenmerken als gezellig en leefbaar.

Voorzitter, naar ik heb vernomen wordt in het najaar de nieuwe welstandsnota behandeld.

Als klankbordgroep bestaan wij dan een jaar. In die tijd hebben we elkaar goed leren kennen en hebben wij ook goede contacten met de wethouder en de gemeentelijke diensten opgebouwd. Wij waarderen dit ten zeerste.

Wij hebben dan ook het volste vertrouwen dat de wethouder de intentie heeft het welstandsbeleid dusdanig aan te passen en bij te stellen zodat het ons werelderfgoed waardig is.

Wij van onze kant willen daar echter ook een bijdrage voor leveren en ik kondig dan ook hier aan dat wij nog voor de zomer willen komen met een notitie.

Wij hopen dat deze notitie kan worden verwerkt in het nieuwe welstandsbeleid.

Op die manier hebben wij het idee dat we niet voor niets een jaar lang elke maand hebben vergaderd, en... hebben we bovendien het gevoel dat we als burgers door de overheid serieus worden genomen. Ik dank u voor uw aandacht”.

De heer Heikens laakt de laatdunkendheid van de welstandscommissie over bestaande bouw.

Bespreking door de commissie

De heer Köhne spreekt zijn waardering uit voor de betrokkenheid van burgers bij de inrichting van de polder. Het vindt het goed dat dit onderzoek is verricht. In de vierhonderd jaar Beemster zullen er volgens hem altijd wel fouten gemaakt zijn. Die zijn niet terug te draaien, maar hij acht het wel nodig daar lering uit te trekken.

De heer Heikens stelt dat de raad het college gevraagd heeft een grondige analyse te maken van het politieke proces bij de realisatie van seniorencomplex en dienstencentrum Beatrixpark, met in het achterhoofd de politiek belangrijke vraag hoe dergelijke missers in de toekomst te voorkomen zijn. De PvdA is van mening dat het college met het beantwoorden van de negen vragen geen recht doet aan de intentie die besloten ligt in de vragen van de raad. De PvdA kenschetst de beantwoording als overwegend beschrijvend en technisch defensief. De heersende onvrede en onduidelijkheid worden

volgens de PvdA door de antwoorden geenszins weggenomen. Het antwoord dat het college geen reden heeft om aan te nemen dat de welstandscommissie van haar eigen beleid afwijkt als het gaat om toetsing vindt hij onbevredigend. Het college vindt de wijziging van buitenmateriaal een kwestie van detailniveau. Volgens hem is die materiaalverandering juist de basis van de geschetste onvrede. De rol van de wethouder bij de beoordeling van de veranderingen wordt niet belicht. De ultieme proeve van onbekwaamheid en onmacht ziet hij in de slotconclusie bij vraag negen, waar gesteld wordt dat het lastige is dat ieder plan weer anders is c.q. op zijn eigen merites beoordeeld moet worden en dat pas na de bouw het resultaat echt beoordeeld kan worden. Dat acht hij een toonbeeld van de defensieve opstelling. Hij mist uitspraken over de positie van het college in dit proces. Dat zijn volgens hem de politiek relevante zaken. Hij is benieuwd hoe de andere fracties deze antwoorden op hun gemeenschappelijke vragen beoordelen.

De heer De Lange noemt de beantwoording goed en ophelderend. Die toont volgens hem aan dat er procesmatige hiaten zijn gevallen. Tussentijdse wijzigingen zijn niet door de welstandscommissie beoordeeld. In de tweede fase zijn wijzigingen doorgevoerd waarvan de duurzaamheid valt te betwijfelen gezien de nu al geconstateerde condensvorming en vervuiling. Betere communicatie met de welstandscommissie en de raad is op zijn plaats. Raadsleden worden voortdurend aangesproken op het resultaat. Daar dient lering uit getrokken te worden. Hij vraagt het college de communicatie te verbeteren, in de wetenschap dat de raad hier een controlerende taak heeft, en in ieder geval de commissie te informeren als zich wijzigingen voordoen in het oorspronkelijk voorgelegde ontwerp. Het presenteren van een goed driedimensionaal ontwerp kan volgens hem een optimaal beeld geven van het uiteindelijke resultaat.

De heer Buis stelt dat de gemaakte opmerkingen duidelijk zijn. De antwoorden acht hij vaag en slecht. Hij noemt een paar voorbeelden. Het verhaal over de bevoegdheid klopt. Maar bij beeldbepalende elementen dient de raad te worden betrokken. Het antwoord dat de welstandscommissie niet afwijkt van haar eigen beleid vindt hij vaag. Hij vraagt welke kleuren en materialen in haar visie passen bij de Beemster. Hij vraagt zich af in hoeverre de architect betrokken is bij die beeldbepalende materiaalkeuze. Hij stelt dat het advies van de welstandscommissie niet perse hoeft te worden overgenomen. De afwijkingen van het oorspronkelijk ontwerp acht hij bijzonder groot. Dankzij de kleurstelling en het gebruik van polycarbonaat is nu de bijnaam Beemsterbajes in omloop. Het antwoord op vraag negen vindt hij wel erg gemakkelijk. Hij mist aanbevelingen en is al met al niet tevreden met de beantwoording.

Wethouder Hefting stelt dat het college zich doelbewust beperkt heeft tot een technische beantwoording van de vragen over een proces dat zich vier jaar geleden onder een vorig college heeft voltrokken. Het gaat om waarheidsvinding die de raad wilde en dat acht hij een goede gang van zaken om lering uit te trekken. De insteek van het college was juist tot een zo goed mogelijke beschrijving van het proces te komen. Hij zegt de zorg van de raad te begrijpen, maar geen garanties te kunnen geven. De raad heeft in 2003 de Welstandsnota vastgesteld als wettelijke basis voor het beoordelen van bouwplannen ingevolge de nieuwe Woningwet uit 2003. Inmiddels zijn er nieuwe inzichten en het project Des Beemsters. Een nieuw Welstandsnota is dus dringend gewenst en daar wordt dan ook aan gewerkt. Het voorliggende plan is echter in 2004 beoordeeld met de vastgestelde Welstandsnota. Bij de wet is het zo geregeld dat het inhoudelijke oordeel bij de welstandscommissie ligt. Haar advies is juridisch van karakter. Een aanvrager kan zich met succes verweren tegen afwijkingen van een positief advies. Van een negatief advies kan het college wel afwijken. Maar als er een positief advies ligt en een plan strookt met het bestemmingsplan en het bouwbesluit, dan kan het college niet meer weigeren.

De wijziging van materiaalkeuze is inderdaad niet voorgelegd aan de welstandscommissie. Het is overigens de vraag of dat tot een ander resultaat geleid zou hebben gezien de eerder aanvaarde uitgangspunten. Het valt nu niet meer uit te maken of de toenmalige portefeuillehouder zich daarmee bemoeid heeft. De politieke verantwoordelijkheid blijft uiteraard bij de wethouder liggen, maar in de

beantwoording van de vragen gaat het om de feitelijke gang van zaken. In de beantwoording van vragen zeven en acht geeft het college aan hoe men voortaan met deze kwesties wil omgaan. De bevoegdheid om hierover besluiten te nemen viel destijds volledig aan het college toe, een raadsbesluit zou rechtsongeldig geweest zijn. De nieuwe Wet op de ruimtelijke ordening legt meer invloed bij raad. Het college had dus wellicht beter kunnen communiceren met de raad, in besluitvormend opzicht had dat geen verschil gemaakt. De les kan wel geleerd worden dat het informeren van de raad, ook als daar geen besluitvormende mee gemoeid zijn, voor verbetering vatbaar is. Hij geeft toe dat de laatste opmerking in de beantwoording van vraag negen klinkt als een open deur, maar desalniettemin een waarheid is als een koe. Geen enkele presentatie kan een exact beeld geven van het uiteindelijke resultaat.

De heer Commandeur interrumpeert met de opmerking dat zowel de raad als het college veel alerter moet zijn op goede informatieverstrekking over de relatie van een bouwwerk met de omgeving. Wethouder Hefting zegt dat het al praktisch is van het college om de raad bij belangrijke projecten te informeren. Bij wijzigingen van bestemmingsplannen beslist de raad volgens de nieuwe Wet ruimtelijke ordening. Het college gaat niet over de kwaliteit van bouwmaterialen, daarvoor is nou juist de commissie met deskundige architecten en stedenbouwkundigen ingesteld. De bemonstering van het nieuwe materiaal door de welstandscommissie heeft inderdaad niet plaatsgevonden. Dat staat in de antwoorden te lezen. Zeggen dat het college fout was zou de makkelijkste manier zijn. De feitelijke gang van zaken is beschreven. Als opvolger is hij gehouden het bestuurlijke proces van het vorige college te verdedigen. De opvatting van de huidige wethouder is in deze context niet interessant. De raad kan er ook voor kiezen de welstand af te schaffen of welstandsvrije gebieden aan te wijzen. Dat heeft men in de gemeente Boekel gedaan, maar daar is men vlug op teruggekomen toen het een rommel werd. Hij acht het niet wenselijk om in de raad te discussiëren over mooi en lelijk.

De heer Droog zou de bindende kracht van welstandsadviezen die hem een gevoel van onmacht geeft willen veranderen. Hij was daar niet van op de hoogte.

De heer Köhne verklaart geen voorstander te zijn van afschaffing van de welstand. Hij vindt de antwoorden voldoende en ziet met belangstelling uit naar de komende discussie over een nieuwe welstandsnota.

De heer Heikens stelt dat het niet gaat om het aanwijzen van schuldigen, maar om de analyse van het proces en het voorkomen van herhalingen. De presentatie van bouwplannen moet zodanig worden dat de raad zich een beter beeld kan vormen van het eindresultaat. De vier actoren – het college, de welstandscommissie, het welstandsbeleid en de raad – dienen ieder met hun eigen verantwoordelijkheid hier lering uit te trekken. De raad dient dit zelf uit te werken, wellicht met inschakeling van externe deskundigen. Het gaat om meer dan alleen communicatie. Hij vindt de VVD te terughoudend en het college te defensief.

De heer De Lange zegt dat de vragen gericht waren op het voorkomen van herhaling binnen een nieuwe context.

De heer Buis vindt dat de raad ook naar zichzelf moet kijken. De antwoorden van de wethouder vindt hij duidelijk. Het verschil is wel dat de welstandscommissie niet altijd om advies gevraagd is. Beeldbepalende projecten en tussentijdse wijzigingen moeten voortaan beter onder ogen komen van de raad. Maar het probleem is daarmee niet opgelost. Hij vraagt wat er gedaan kan worden aan de corridor tussen oud en nieuw en of daar met het planten van bomen wellicht iets opgelost kan worden.

De heer De Lange zegt dat het moet gaan om veranderingen in het ontwerp, niet om het planten van bomen.

Wethouder Hefting zegt dat de heer Heikens een belangrijk signaal aan het college heeft afgegeven door aan te dringen op meer waarborgen dat goedgekeurde plannen daadwerkelijk volgens plan worden uitgevoerd. Hij stelt voor dat de fractievoorzitters in het presidium nader bespreken welke gevolg de raad voor zichzelf aan dit proces wil geven. Het college heeft zich nu beperkt tot de

technische beantwoording, maar wil er in het vervolg ook actief iets mee doen. In het proces ziet hij nog een vijfde actor, namelijk de initiatiefnemer van het plan. Hij zegt binnenkort in gesprek te gaan met Woonzorg over mogelijke oplossingen. Dat moet op de juiste manier georganiseerd worden, want er is met een rechtsgeldige bouwvergunning gebouwd. Hij wil Woonzorg attenderen op de onrust die is ontstaan bij bewoners en politiek. De oplossing moet niet gevonden worden in alleen schaamgroen, maar ook in het gebouw zelf. Bij het indienen en beoordelen van de tweede fase is het grote pijnpunt ontstaan, dat moege duidelijk zijn.

De voorzitter merkt op dat de commissie ook zelf politieke kwesties kan agenderen. In het presidium wordt gesproken over procesmatige zaken en zaken als scholing van de raad. Opdrachten voor het organiseren van scholing of het opstellen van een raadsdocument kan de raad of het presidium zelf via de griffier regelen.

9. Behandeling informatie van het college over nieuwbouw gemeenschapsruimte naast de NH kerk te Middenbeemster

Insprekers

Mevrouw Tol spreekt haar op schrift gestelde betoog uit:

“Voorzitter, geachte commissieleden,

In 2004 heb ik een schriftelijke zienswijze ingediend, waarin ik bezwaar uit tegen de aantasting van ons fraaie dorpsaanzicht door de nieuwbouw van het zorgcentrum.

Nadat bleek dat de gemeente geen belang hechtte aan mijn zienswijze, wist ik niet hoe ik in mijn eentje hier nog verder iets aan kon doen.

Nu dreigt zich opnieuw een aantasting van het dorpsaanzicht voor te doen met de grote nieuwbouw naast de kerk.

Met alle respect voor het werk van Nico en Marie Schroevers in onze polder, maar deze prijs is te hoog. Natuurlijk moeten er aanpassingen komen, maar voor een concertzaal of een tentoonstellingsruimte is een kleine koffiekamer, toiletten en een garderobe genoeg. De hoge foyer is niet nodig en doet zoveel afbreuk aan de kerk, dat de kerk niet langer onze kerk zal zijn.

Het goed kunnen lezen van een bouwtekening is niet iedereen gegeven temeer daar meestal de omgeving er niet op staat.

Wat de binnenkant betreft vraagt men zich verwonderd af “O, maar zie je dan vanuit de kerk de nieuwbouw?” Ja dat zie je!!! Voor $\frac{3}{4}$ geven de ramen geen doorzicht en aan de buitenkant geeft dat doorzicht de karakteristieke rankheid, de kerk rijst op door z'n doorzichtigheid.

De nieuwbouw verhindert dat en maakt er een levenloos, zeg blind gebouw van. Mensen die dit zien, zoals de Koningin en mijn bevriende architecten zeggen dan ook: “Maar dit kan helemaal niet.....”

Ik ben bang dat veel mensen zich dit niet zullen realiseren en het pas zien als het klaar is, net als met het zorgcentrum. De nieuwbouw naast de kerk wordt een vergissing!”

De heer Heikens vraagt of de zienswijze van mevrouw Tol is genegeerd.

Wethouder Hefting zegt dat alle zienswijzen bij de bouw van het zorgcentrum zijn meegenomen, maar dat het besluit anders is uitgevallen dan mevrouw Tol met haar zienswijze wilde.

Mevrouw Tulp spreekt haar op schrift gestelde betoog uit:

“De bouwvergunning voor nieuwbouw bij de kerk: wat is nu de situatie?

- 1. Er is een monumentenvergunning, dit is een ‘gelopen race’.*
- 2. Er is nog géén bouwvergunning, daarover spreken wij nu.*

Dit zijn 2 verschillende vergunningen, waarvoor verschillende beoordelingscriteria gelden.

Op het besluit van het college d.d. 24 juni 2008 om een monumentenvergunning te verlenen voor het oprichten van een gemeenschapscentrum bij de kerk zijn ruim 320 zienswijzen ingediend.

Deze zienswijzen zijn inmiddels door de Raad van State getoetst op juridische criteria t.b.v. een monumentenvergunning, met als resultaat toestemming het monument te veranderen.

Deze zelfde zienswijzen bevatten ook informatie t.b.v. de toetsingcriteria voor een bouwvergunning, die uiteraard anders zijn dan voor een monumentenvergunning, immers anders waren er geen 2 vergunningen nodig. En zodra een bouwvergunning zou worden verleend, kunnen nieuwe zienswijzen worden ingediend gericht op die criteria, zoals afwijking van het bestemmingsplan en redelijke eisen van welstand.

Wij zijn erop geattendeerd dat het college van B en W in hun memo aan de commissie het zgn. specialiteitbeginsel veronachtzamen door zienswijzen tegen de monumentenvergunning te vermengen met die tegen de bouwvergunning. Wij zijn geen juristen, maar adviseren u dit gedegen te laten onderzoeken om blunders bij de rechter te voorkomen.

Het gaat nu om politieke afwegingen, waar de gemeenteraad een eigen verantwoordelijkheid in heeft. Vragen zijn: is het wel politiek aanvaardbaar dat geen onderzoek is gedaan naar de ruimtebehoefte, terwijl er wel een grote garantiesubsidie aan vastzit. Een subsidie die is toegekend zonder het over cultuurhistorische en welstandelijke aspecten te hebben. Aangegeven is dat het college hierin wel bevoegd is, maar met de afspraak om bij belangrijke kwesties –zoals dit blijkt te zijn- dit in de raad te bespreken.

Voor deze afweging wil ik u namens de Bezorgden Beemster Erfgoed (BBE) de volgende punten voorleggen:

Het belangrijkste bezwaar tegen de nieuwbouw is de hoogte en omvang.

Deze omvang heeft vooral te maken met extra ruimte voor seculier gebruik van de nieuwbouw door verenigingen. De gemeente zegde 350.000 euro garantiesubsidie toe, omdat er een nijpend tekort aan ruimte zou zijn.

Op basis van voortschrijdend inzicht stellen wij dat de gronden voor die toezegging niet meer gelden, nl.:

1. De ruimtebehoefte is, nooit door de gemeente zelf onderzocht. Die behoefte is door de kerk zelf opgevoerd en zoals nu blijkt in haar update febr.2008 gebaseerd op wishfull thinking.

Zo was één organisatie al opgeheven, en verschillende andere verenigingen gaven bij navraag te kennen niet in de nieuwbouw te willen of daar plannen voor te hebben. Bovendien blijken 2 grote verenigingen waar de nieuwbouw o.a. voor bedoeld was, de toneelvereniging en de fanfare, niet in de nieuwbouw terecht te kunnen, omdat deze daar niet geschikt voor is.

De resterende verenigingen die nu gebruik maken van de kosterij rechtvaardigen niet het extra ruimtebeslag van de nieuwbouw. Zeker niet gezien toegenomen accommodatie.

2. Ook de aanbodzijde heeft de gemeente nooit onderzocht, maar als wij om ons heen kijken zien wij dat sinds het besluit tot garantiesubsidie meer accommodatie beschikbaar is gekomen. Zoals bijv. het IJclubgebouw, de golfbaan, de Kerckhaen, bibliotheek, multifunctioneel centrum Z.O.B., de Kloek, naast de overige bekende locaties.

En wát er is wordt door de kerk niet benut. Zo moeten we constateren dat de naastliggende (toilet)accommodatie in Onder de Linden bij grootschalig gebruik van het kerkgebouw, niet wordt ingezet, maar bewust door de kerkorganisatie wordt vermeden. Met benadrukking van de aanwezigheid van maar 1 toilet.

3. Het is bovendien principieel onjuist een seculiere gemeenschapsruimte onder te brengen bij een kerkelijk gemeenschapscentrum. Alles wat aan programmering niet binnen de doelstelling van de kerk past zal de kerk niet in de nieuwbouw op het kerke erf toestaan. Daarmee wordt een niet voor ieder bruikbaar gebouw gesubsidieerd.

Overigens: als BBE hebben we onlangs het kerkbestuur benaderd met het voorstel om een lager ontwerp als uitgangspunt te nemen voor een compromisvoorstel, maar het antwoord hierop is, evenals 2 jaar geleden, afwijzend.

Kortom: op basis van voortschrijdend inzicht zien wij geen gronden om deze bouwvergunning te willen verlenen.

Wij vragen de commissie en de raad de eigen controlerende en aansturende verantwoordelijkheid op te pakken om te voorkomen dat een korte termijnbehoefte aan kerkelijke ruimte en een niet op feiten gebaseerde veronderstelde ruimtebehoefte van verenigingen, tot een definitieve aantasting zal leiden van het beschermd dorpsgezicht.

Zoals een Beemsterling ons mailde: *wie het oude niet eert, is het nieuwe niet waard*".

Bespreking door commissie

De heer Heikens stelt de vraag of het resultaat van deze behandeling nog enige invloed heeft op de ingenomen standpunten en het proces. Het college is immers wettelijk bevoegd om vrijstelling te verlenen voor het bouwplan en is van oordeel dat de ingediende zienswijzen geen aanleiding geven om de restauratie- en bouwvergunning te weigeren. Hij wil van het college weten of de uitspraak van de Raad van State geen juridische ruimte meer laat om de vergunning te weigeren. Hij zegt bovendien begrepen te hebben dat de aanvrager geen mogelijkheden ziet voor alternatieve plannen. Hij zegt dat de PvdA desondanks van mening is dat behandeling politiek relevant is, vergelijkbaar met het proces van het vorige agendapunt. Er is sprake van een gemeentelijke garantiesubsidie van 350.000 euro, er is sprake van een koppeling tussen kerkelijke en seculiere initiatieven, het draagvlak voor het aanzicht en volume in het voorliggende plan is discutabel en er zijn vragen over de ruimtebehoefte van derden op deze locatie. Het lijkt hem daarom goed dat mensen de politieke opvattingen kunnen horen in deze discussie.

Hij licht het standpunt van de PvdA puntsgewijs toe:

- binnen de fractie bestaan verschillende gradaties van waardering voor het plan;
- erkenning van de noodzaak voor het behoud van de kerk als historisch gebouw door deze een bredere (maatschappelijke) functie te geven;
- ondersteuning van de initiatieven om dit onder andere te zoeken in uitbreiding van culturele activiteiten zoals die van de stichting Beemster Keyser;
- besef dat het kerke erf cultuurhistorisch een kwetsbare locatie is, maar dat ontwikkeling hier mogelijk moet zijn;
- voorzien dat de zuidkant de meest voor de hand liggende locatie is;
- nieuwbouw losgekoppeld van de huidige kerk en op een niet historiserende wijze gebouwd hoeft geen afbreuk te doen aan de schoonheid van de kerk;
- nieuwbouw vormt geen bedreiging voor de werelderfgoedstatus;
- nieuwbouw hoeft niet op gespannen voet te staan met het beschermd dorpsgezicht;
- erkenning dat de huidige kerk ook nu al een gepaste, maar niet optimale ruimte is voor niet-kerkelijke activiteiten als de Dodenherdenking;
- niet overtuigd van de noodzaak voor hoogte en volume in het voorliggende plan;
- vraagtekens bij de door beide partijen uitgevoerde onderzoeken naar ruimtebehoefte;
- pleidooi voor een objectief onderzoek gekoppeld aan het voorstel van de PvdA om te kijken of een realisatie van een gemeenschapsruimte elders haalbaar is;
- de noodzaak van niet locatiegebonden ruimtebehoefte wordt daardoor minder relevant;

- daarmee vervalt de noodzaak om op deze volumineuze manier te bouwen.

De heer Dröog spreekt zijn waardering uit voor de initiatiefnemers, maar ook voor de indieners van zienswijzen. Hij vindt dat de zienswijzen van alle Beemsterlingen ontvankelijk dienen te zijn. Hier wil men een te groot gebouw op historisch erfgoed bouwen. De noodzaak voor een gebouw van dergelijke proporties acht hij niet aangetoond. Hij had gehoopt dat er een voor alle partijen acceptabel compromis gevonden zou worden. Hij is teleurgesteld dat kennelijk andere belangen de doorslag geven en toezeggingen te snel gedaan zijn. Hij vreest dat er niet meer rationeel gehandeld wordt en dat een sfeer ontstaat die niet Beemsterwaardig is. De BPP acht het goed als in de kerk ook concerten en dergelijke georganiseerd worden om de kerk te kunnen behouden, maar de kerk dient het centrale punt te blijven. Hij zegt dat het tobben blijft met het zuidoostkwartier. Hij denkt echter dat de gemeente nu nog in een stadium zit om iedereen te behoeden voor een nieuwe misser. Het standpunt van de BPP staat ook op schrift, zo meldt hij.

De heer Commandeur hoopt dat de raad nu niet weer iets moet laten gebeuren waar men later spijt van krijgt. In deze fase is er wellicht nog iets mogelijk, al is de beslissruimte van de raad nagenoeg nul. Ook na de gewonnen procedure over de restauratievergunning wil het CDA echter niet zwijgen. Het CDA hoopt van harte dat de NH gemeente zal groeien en bloeien. Het probleem is echter dat het ledental terugloopt, waardoor het gebouw op termijn moeilijk in stand te houden is. Daarom is gezocht naar verbreding. Juridisch zijn maar drie zienswijzen ontvankelijk verklaard. Het verzet is echter groot met meer dan driehonderd zienswijzen. Elke Beemsterling zou ontvankelijk verklaard moeten kunnen worden, het kerke erf is immers ieders monument. Het gevraagde overzicht van potentiële gebruikers is nooit ontvangen. Het spijt hem dat hij toen niet veel harder op de trom heeft geslagen. De noodzaak voor deze forse omvang is nooit aangetoond. De gemeente is belanghebbend, ook financieel. Een exploitatieoverzicht is echter eveneens nooit geleverd. Hij vraagt zich af hoe er dan een zinnige beslissing kan worden genomen door college of raad. Hij heeft begrepen dat de bezwaarmakers kunnen leven met een bijgebouw als dat niet boven de kerkraken uitsteekt. Dat lijkt hem een politiek feit dat het college moet aangrijpen. Hij betwijfelt of de kerk gered zal blijven met de opbrengsten uit dit grote bijgebouw. De kerkgemeente geeft immers zelf aan dat er niet voldoende geld gegenereerd kan worden voor de restauratie. Met inachtneming van de marginale rol van raad en gemeente roept hij het college op met alle kracht te onderzoeken of een kleinere omvang mogelijk is en de werkelijke behoefte te laten aantonen. Hij is bang dat iedereen veel spijt gaat krijgen als er geen compromis kan worden bereikt.

De heer Köhne zegt dat de VVD vooral de zuiverheid van het proces in het oog wil houden. De raad heeft in het verleden een besluit genomen om de kerk een garantiesubsidie te verlenen, waarna het college aan de slag gegaan is met de uitvoering. De VVD wil geen valse verwachtingen scheppen, de rol van de raad is immers minimaal. De nieuwbouw wordt niet betwist, wel de omvang. Maar de raad gaat niet over de omvang, dat is aan de indiener. Het mandaat ligt bij het college. Er zal een bouwvergunning worden aangevraagd die dan via de welstandscommissie bij het college komt. De VVD wil het bij dit proces laten.

Op verzoek van wethouder Hefting wordt de vergadering kort geschorst.

Wethouder Hefting zegt dat hij bij afwezigheid van de voor monumenten verantwoordelijke portefeuillehouder burgemeester Brinkman pas na overleg met het voltallige college een discussie met breed gedragen conclusies wil aangaan met de raad. Hij zal zich nu beperken tot het globaal aanstippen van enkele door de raad genoemde zaken.

Het kerkbestuur heeft het overzicht van de ruimtebehoefte om strategische redenen niet openbaar gemaakt. De Raad van State heeft er wel kennis van kunnen nemen en was daardoor kennelijk overtuigd van de behoefte aan een bijgebouw van deze omvang. Daar is het college ook van

uitgegaan. Er is nu een juridisch onaanvechtbare monumentenvergunning. In Binnendijks is er voortdurend op gewezen dat zienswijzen voor monumentenvergunning en bouwvergunning apart dienden te worden ingediend. In de praktijk blijken er toch veel gecombineerd te zijn ingediend. De vermenging ligt dus bij de indieners. Dat is niet geheel onlogisch, want de gehanteerde argumenten zijn veelal dezelfde voor beide vergunningen.

Het college wil verder eerst onderling spreken over dit duidelijk signaal van raad. Daarbij wil het vooral naar de toekomst kijken, dat wil het college net zo graag als de raad. Er zijn verschillende sporen waar het college eerst intern over wil spreken. Welke richting dat zal uitgaan, kan hij nu nog niet aangeven.

De voorzitter stelt vast dat er geen tweede termijn komt. De uitslag van het collegebeeraad wordt met spanning afgewacht.

10. Voorstel beginseluitspraak herziening bestemmingsplan voor het plaatsen van een dam met duiker nabij het perceel Jisperweg 111a

De heer De Lange gaat akkoord met de kanttekening dat de oude dam eerst verwijderd dient te worden.

De heer Buis zegt dat er goed overleg geweest is met de aanvrager. Er is nog maar één voorwaarde en daar kan hij zich in vinden. De bomerij kan nu netjes blijven staan. Dat is beter voor beide kanten.

Het CDA gaat akkoord.

De heer Köhne gaat ook akkoord.

De heer Heikens is overtuigd van de logistieke problemen en gaat dus akkoord. Hij vraagt of de tekening de nieuwe situering van de dam pal langs het bebouwingsvlak weergeeft. Die vraag wordt schriftelijk beantwoord.

11. Voorstel vaststellen “Bestemmingsplan Middenweg 142-144 2009” voor uitbreiding cafetaria/woning

De heer Buis denkt dat de uitstraling is verbeterd. Hij vraagt of de aanvraag nog naar de welstandscommissie moet. Hij vraagt of het terras definitief weg is en of er pilaren bij de oversteek komen. Tevens vraagt hij of de bestemming van de winkelhuizen gewijzigd wordt in horeca.

De heer Köhne vindt het een prima voorstel.

De heer Heikens ziet op de tekening de benaming Grand Café staan, maar in het voorstel staat een uitbreiding van het cafetaria met woning. Hij informeert naar de overlast van rokers buiten.

De heer De Lange merkt op dat in de toelichting op pagina 1 de datum gewijzigd moet worden van 2008 naar 2009.

Wethouder Hefting zegt dat gaandeweg bleek dat het terras en de pilaren vanuit de APV moet worden beoordeeld en niet in het planologisch proces moeten worden opgenomen. Dat is een bevoegdheid van het college. Het is hem niet bekend of de welstandscommissie er al naar gekeken heeft. De horecaplannen zijn de vestiging van een lunchroom voor overdag, en niet een kroeg voor de avond. Hij zal nadere informatie aanleveren over de horecastatus.

12. Voorstel beginseluitspraak herziening bestemmingsplan voor het geheel vernieuwen van een woning op het perceel Rijperweg 72

De heer Köhne vindt het een prima idee om het historisch hart te bewaren door historisch te bouwen.

De heer Heikens spreekt lof over de beeldbepalende voorkant.

De heer De Lange gaat akkoord. Bij de legenda heeft hij een verkeerde nummering opgemerkt.

De heer Buis vraagt of het nu om het geheel vernieuwen of gedeeltelijk vernieuwen gaat. Hij is benieuwd of de welstandscommissie hier nog over moet oordelen.

Wethouder Hefting biedt zijn excuses aan voor de tekstfouten. In planologische zin gaat het om geheel vernieuwen, in de praktijk worden oude materialen opnieuw gebruikt.

13. Voorstel vaststellen “Bestemmingsplan Rijperweg 120a 2009” voor oprichting bedrijfswoning en uitbreiding bedrijfsgebouw

Iedereen gaat akkoord.

13a. Voorstel beginseluitspraak herziening bestemmingsplan voor bouw nieuwe woning op perceel Purmerenderweg 66 te Zuidoostbeemster

Wethouder Hefting meldt dat de ontbrekende tekeningen nu bekeken kunnen worden. Na het bekijken van de tekening gaat iedereen akkoord.

14. Bepalen welke agendapunten tevens voor de komende raadsvergadering geagendeerd moeten worden en aangeven onder welke categorie (A, B of C) de punten opgenomen kunnen worden

Agendapunten 10, 12, 13 en 13a gaan als A-punt naar de raad van 7 mei, agendapunt 11 als B-punt. Over agendapunt 9 volgt schriftelijke informatie van het college. Agendapunt 8 wordt in het presidium besproken.

15. Actielijst commissie grondgebied

1. Er is een ruw voorontwerp van het bestemmingsplan. De uitkomsten van Beemstererf moeten er nog in verwerkt worden. Het streven blijft na het zomerreces.
2. Is gebeurd.
3. Geen nieuwe ontwikkelingen.
4. Er is voorstel, actiepoint kan van lijst af.
5. Vanavond gedeeltelijk gebeurd, dooragenderen.
6. Laten staan.
7. Afgehandeld.
8. Nader te agenderen, morgen bespreken in presidium.
9. Geen nieuwe ontwikkelingen. Idee om iemand van de Stelling uit te nodigen voor een presentatie in juni met het oog op bestemmingsplan.
10. Is gebeurd, maar niet voor het laatst.

16. Rondvraag

De heer Köhne vraagt of het aanbrengen van zonnepanelen op een dak vergunningplichtig is. De vraag zal schriftelijk beantwoord worden, wellicht speelt de welstandscommissie hier ook een rol.

De heer De Lange denkt dat zonnepanelen op een knalrood dak op Hobredeweg 30 afbreuk doen aan de omgeving. Het lijkt hem nuttig hier regelgeving voor te hebben.

De heer De Lange heeft in de Binnendijks van 4 april een aanvraag voor een dam en tegelijkertijd de verlening van een eerder gedateerde vergunning op hetzelfde adres aangetroffen. Het lijkt hem overzichtelijker voortaan aan te dringen op het tegelijkertijd indienen van aanvragen voor vergunningen in een totaalplan.

Wethouder Hefting zegt dat de constatering juist is, maar dat het ging om twee verschillende adressen waar de huisnummering nog niet goed was geregeld. Hij is het eens dat in de toekomst beter gewerkt kan worden met één totaalaanvraag dan met binnendruppelende subaanvragen.

De heer Buis informeert naar de verkoop van woningen in Leeghwater III a en b. Verder is hij benieuwd of er voortgang te melden is over het project water.

Wethouder Klaver zegt dat er diverse gesprekken zijn gevoerd na de publieksbijeenkomst over het project water. Het wordt breed gedragen in de 42 aangewezen gebieden. Er zijn veldmedewerkers aan de slag om zaken te inventariseren. De aanmeldingsformulieren zijn verspreid. Op dit moment heeft men enige last van het feit dat boeren nu veel werk hebben.

Wethouder Hefting zegt dat hij niet beschikt over exacte verkoopcijfers van de woningen. Maar het loopt, zij het minder hard dan vorig jaar was gehoopt, maar dat ligt aan externe omstandigheden. Hij zegt goede hoop te hebben dat de gestelde datum gehaald wordt, zodat men nog dit jaar met de bouw kan starten.

17. Sluiting

De voorzitter sluit de vergadering om 23.12 uur onder dankzegging voor ieders bijdrage.

Aldus vastgesteld in de openbare
vergadering van de commissie d.d.
16 juni 2009

de voorzitter, de plv. griffier,

J.R.P.L. Dings

M. Timmerman.